theory of change

VOORWOORD

Beste lezer,

Voor u ligt de toelichting op de visuele Theory of Change die is opgesteld i.h.k.v. de subsidieregeling 'Diversiteit en Inclusiviteit' 2021-2023. Dit document is met veel zorg en passie samengesteld door de BIPOC alliantie. Deze bestaat uit: *Black Pride NL, Black Queer & Trans Resistance, Caribbean Queer Salon, COC Amsterdam en omstreken, Fite Qlub, Man.Ish Cave, MaroKKueer Zawya, , Papaya Kuir, Queer is not a Manifesto, SEHAQ* en *Stichting SURVIBES.* Samen staan wij voor structurele en duurzame verandering in de stad Amsterdam en zetten wij ons in voor de emancipatie van de biculturele (BIPOC) LHBTQI+ gemeenschap.

"De BIPOC LHBTQI+ gemeenschap is samen met diens strijd en uitdagingen in de samenleving, bekend en voldoende vertegenwoordigd in de stad Amsterdam en al zijn instituten. Er is een dekoloniaal én intersectioneel perspectief op queer identiteiten en de bijbehorende geschiedenis van waaruit die tot stand heeft kunnen komen, waarbij er ruimte is om emancipatie en zelfacceptatie zelf in te richten. In deze samenleving is er geen homofobie, seksisme, transfobie en racisme. Er is meer begrip voor discriminatie en fysiek geweld waardoor onze veiligheid serieuzer wordt genomen en individuen kunnen rekenen op toereikende hulpverlening en toegang tot gemeenschappelijke middelen zoals crisisopvang."

- BIPOC alliantie, 2021

INHOUD

VOORWOORD 2

1. MAATSCHAPPELIJK PROBLEEM 4

2. DOELGROEP 9

3. AANNAMES 10

4. IMPACT 12

5. OUTCOME STORY LINE 15

6. OUTCOMES EN INDICATOREN 17

7. OUTPUTS 20

8. RISICOANALYSE 22

REFERENTIES 24

1.

maatschappelijk probleem

doelgroep

aannames

impact

outcome story line

outcomes en indicatoren

outputs

risicoanalyse

MAATSCHAPPELIJK PROBLEEM

Er is sprake van ongelijkheid, uitsluitingsmechanismen, racisme, geweld, mentale gezondheidsproblemen, onzichtbaarheid van de problemen, discriminatie, afwijzing vanuit huis en samenleving en een taalbarrière. Daarnaast is er een structurele tekortkoming van materiële en financiële middelen en van betaalde kracht. Dit alles zorgt voor een multiproblematiek binnen de gemeenschappen van BIPOC LHBTQI+ personen

1. HET EMANCIPATIEPROCES VAN BIPOC LHBTQI+ PERSONEN WORDT BENADERD VANUIT EEN WIT-KOLONIAAL PERSPECTIEF.

Het narratief van de homoseksuele witte man is de maatstaf die in onze ervaring nog steeds gehanteerd wordt als het gaat om het emanciperen van verschillende gemeenschappen waar BIPOC LHBTQI+ personen zich in bewegen. Het 'uit de kast komen' en het kunnen tonen van affectie aan je partner in de openbare ruimte worden hierbij als uitgangspunt genomen. Er wordt geacht dat je gelukkig bent als je 'uit de kast komt', terwijl de voorwaarden om uit de kast te komen, zoals veiligheid, het hebben van een breed sociaal netwerk, zelfstandigheid en financiële zelfredzaamheid lang niet voor iedereen vanzelfsprekend is (1). Omdat dit uitgangspunt al jarenlang hetzelfde blijft, creëert dit weerstand en wantrouwen van onze gemeenschap naar het bestaande proces toe.

Om dit complexe probleem aan te pakken, moet er eerst opnieuw gekeken worden naar wat emanciperen betekent, met name als het gaat om de BIPOC LHBTQI+ gemeenschap. Een goede eerste stap is het ontwikkelen van een dekoloniaal perspectief en de kennis hierover breed uitdragen in Amsterdam. Seksualiteit en 'uit de kast komen' worden bijvoorbeeld gelabeld als taboeonderwerpen omdat er in veel culturen buiten het westen niet over gepraat wordt. Dit is een voorbeeld van een koloniaal gedachtegoed dat stigmatisering over niet-westerse culturen in de hand werkt; culturen waarvan onze gemeenschap ook onderdeel zijn. Seksuele- en genderdiversiteit hebben in de niet-westerse samenleving altijd bestaan, al dan niet onder nu gebruikte terminologie. Het was dan ook pas in de periode tijdens en na de kolonisatie van Afrika (2), het Midden-Oosten (3) en delen van Azië (4) door het Britse Rijk, dat afwijzing van seksuele- en genderdiversiteit onderdeel werd van wat men nu bestempeld als ouderwetse waarden. Het ontwikkelen van een dekoloniaal perspectief op emancipatie betekent de geschiedenis en diens erfenis begrijpen (5) en de culturele identiteit waarborgen waar de BIPOC LHBTQI+ gemeenschap een groot deel van hun bestaansrecht aan ontleent.

De focus moet worden verschoven van 'uit de kast komen', naar persoonlijke ontwikkeling, het creëren van het bewustzijn en het begeleiden van individuele emancipatieprocessen met begrip voor intersectionaliteit (6), met als nieuw uitgangspunt zelfacceptatie.

De afgelopen twee jaar hebben de organisaties in de alliantie diverse activiteiten georganiseerd van waaruit emancipatie op een andere manier is benaderd; met respect voor de culturele geschiedenis en de diversiteit van onze gemeenschap. Hier zijn verschillende succesverhalen uit voortgekomen die voor nieuwe sleutelfiguren en influencers hebben gezorgd. Zij hebben het stokje overgenomen van de oudere generatie en blijven strijden voor de BIPOC LHBTQI+ gemeenschap. We continueren onze activiteiten gericht op empowerment, lobby en beleidsvorming en het faciliteren van veilige plekken waar BIPOC LHBTQI+ personen ondersteund en begeleid kunnen worden in hun zelfacceptatieproces op hun eigen voorwaarden.

2. ER IS EEN GEBREK AAN REPRESENTATIE VAN BIPOC LHBTQI+ PERSONEN IN ONDERZOEK, VERHALEN, MEDIA, ONDERWIJS, POLITIEK EN GEZONDHEIDSZORG.

De BIPOC LHBTQI+ gemeenschap en de bijbehorende verhalen en ervaringen zien wij nog onvoldoende terug in de samenleving. Met name de representatie in onderzoeksdata is belangrijk om de maatschappelijke problemen die deze doelgroep specifiek aangaan, in kaart te brengen. Huidige data geven vaak een oppervlakkig en vertekend beeld van de problematiek zonder te kijken naar die diepere culturele lagen die een bijdrage leveren aan de interpretatie daarvan. Het gevolg is dat hulpverleners werken vanuit stereotyperende data, omdat de problematiek niet altijd in de juiste culturele context wordt weergegeven.

Het is belangrijk dat de BIPOC LHBTQI+ gemeenschap op alle sociaal-maatschappelijke vlakken en instituten vertegenwoordigd wordt en gerepresenteerd is. Diversiteit en inclusie zijn termen die vaak gebruikt worden om een positief plaatje te creëren, ook wel *window dressing* genoemd, naar de buitenwereld zonder daar intern echt werk van te maken (7). Aanmeldprocedures voor onderzoeken zijn bijvoorbeeld te ingewikkeld en worden geplaatst op plekken waar de doelgroep zich niet begeeft. Ook zijn werving- en selectieprocedures van bedrijven niet altijd inclusief genoeg (8). Representatie draagt bij aan het erkennen en legitimeren van iemands identiteit en ervaringen. Herkenning zorgt voor empowerment en vertrouwen in het proces. Zo ook op andere vlakken in de maatschappij zoals de media (9) waar representatie een belangrijke rol speelt in normalisering en het verbeteren van zelfbeeld. Maar media kunnen ook een negatieve rol spelen, zoals in de stigmatisering van bijvoorbeeld mannen van kleur (10) en sekswerkers (11). In het onderwijs is het belang van representatie al jaren onderdeel van het publieke debat. Dit leidde in 2020 tot het *'Amsterdamse Akkoord voor divers, inclusief en maatschappelijk betrokken hoger onderwijs'* (12) waarin representatie van de superdiversiteit in Amsterdam een van de vijf pijlers is. Ook moeten wij niet vergeten dat nu pas, in dit jaar, voor het eerst een trans persoon in de Tweede Kamer is gekomen én dat BIJ1 als eerste politieke partij waar de BIPOC LHBTQI+ gemeenschap in is vertegenwoordigd, een kamerzetel heeft weten te bemachtigen (13).

Vanwege het belang van representatie met name voor een maatschappelijk onzichtbare groep als de BIPOC LHBTQI+ gemeenschap, zorgen wij ervoor dat deze altijd gerepresenteerd is in alles wat wij doen. In de activiteiten, workshops,

trainingen en onderzoek. Met deze representatie zorgen we ervoor dat de BIPOC LHBTQI+ personen zich niet alleen gezien en gehoord voelen, maar ook erkend en zich bovendien herkennen in de personen en verhalen. Op deze manier kunnen wij bijdragen aan het collectieve en individuele emancipatieproces van deze groep.

3. ER IS EEN TEKORT AAN *SAFER SPACES* DOOR GEBREK AAN FYSIEKE RUIMTES EN FINANCIËLE MIDDELEN.

Binnen de BIPOC LHBTQI+ gemeenschap heerst er een enorm gevoel van onveiligheid als het gaat om onze identiteit. Als dit niet is vanwege de seksuele en genderidentiteit, dan is het wel vanwege de culturele of religieuze identiteit. Het creëren van zulke ruimtes is tevens moeilijk omdat financiële middelen of fysieke ruimtes om dit te faciliteren niet gegarandeerd zijn. Daarnaast kan je veiligheid niet opleggen of forceren omdat het gaat om het gevoel van mensen. Het gevoel van onveiligheid dat hier haaks tegenover staat, komt voort uit slechte ervaringen, discriminatie en trauma.

Het gevoel van veiligheid (in een ruimte) hangt af van verschillende factoren zoals de aanwezigheid van gelijkgestemden, de mogelijkheid om een dialoog te kunnen voeren zonder oordelen en je gerespecteerd en gehoord te voelen (14). Wanneer een *safer space* gevestigd is, ontstaat er ruimte om te werken aan sociaal-maatschappelijk problemen. Mensen kunnen dan namelijk vrijuit praten over hun ervaringen zonder dat zij op hun hoede hoeven te zijn voor onbegrip of verdere stigmatisering. Uit onderzoek van Movisie (15) blijkt dat 1 op de 5 LHB personen en 2 op 5 trans personen te maken krijgt met negatieve reacties en geweld, in de 12 maanden voorafgaand het onderzoek (2019). Hierdoor ervaart deze groep een lager gevoel van veiligheid ten opzichte van heteroseksuele personen. Het is daarom belangrijk dat wij een gevoel van veiligheid kunnen creëren voor personen uit de BIPOC LHBTQI+ gemeenschap, want naast de negatieve reacties en geweld die zij ervaren op basis van hun seksuele- en genderidentiteit, hebben zij ook te maken met racisme, xenofobie en Islamofobie, waarvan de cijfers hoog zijn (16).

Het creëren van een gevoel van veiligheid kan op verschillende manieren worden verwezenlijkt. Er kan een ruimte beschikbaar worden gesteld door de gemeente Amsterdam waarin de BIPOC LHBTQI+ gemeenschap zich veilig, onbezorgd en kosteloos kan organiseren. Er kunnen ook extra financiële middelen beschikbaar worden gesteld zodat de gemeenschap dit regelen. Als alternatief kunnen ook bestaande ruimtes anders en beter worden ingericht ten behoeve van de BIPOC LHBTQI+ gemeenschap, waarna de BIPOC LHBTQI+ gemeenschap deze op eigen voorwaarden kan inrichten en faciliteren tot een *safer space*. Dit concept zullen wij bij al onze activiteiten gebruiken, waarbij elke groep/organisatie de doelgroepen kan representeren en faciliteren. Op deze manier kan elke groep binnen onze doelgroep deelnemen aan alle activiteiten die in het teken staan empowerment, wat zo ook hun emancipatie ten goede komt. Met *safer spaces* waken wij gelijktijdig ook voor de mentale gezondheid van onze deelnemers. *Safer spaces* dragen namelijk bij aan de afname van stress (17). Ze faciliteren bovendien ruimte om trauma's ontstaan uit afwijzing, discriminatie en racisme te verwerken. Tevens draagt het gevoel van veiligheid bij aan een verbeterd welzijn (18).

4. DE SOCIALE ACCEPTATIE VAN LHBTQI+ PERSONEN NEEMT AF.

Ongeveer 7 op de 10 LHBTI personen in Nederland krijgen in hun leven te maken met fysiek of verbaal geweld. Het aantal aangiften en meldingen van LHBTI-discriminatie steeg van 1776 in 2018 naar 2072 in 2019. De meest voorkomende vormen van LHBTI-discriminatie zijn discriminerende uitlatingen zoals schelden met 'homo' (998 gevallen), regelmatig gecombineerd met fysiek geweld (265), en verder bedreiging (260) en vijandige bejegening (240) (19). Dit is voor een groot deel ook zichtbaar geweest in de media de afgelopen jaren (20, 21, 22, 23). In 2018 is verscheen er een rapport over geweld richting trans personen. Hieruit blijkt dat 14% van de bevraagde trans personen minimaal 1x mishandeld is en 4,4% van de deelnemers maakte een dergelijk voorval mee waarbij de dader seksuele intenties had. 3 op de 10 personen geeft aan de laatste 12 maanden op het internet te zijn lastiggevallen. Deze cijfers liggen 2 tot 7x hoger dan de algemene bevolkingscijfers (24). Ook heeft het Sociaal en Cultureel Planbureau in 2020 een rapport uitgebracht over ervaren discriminatie waaruit meerdere conclusies zijn getrokken die toepasselijk zijn voor onze doelgroep:

"Nederlanders met een migratieachtergrond ervaren op alle terreinen fors meer discriminatie dan autochtone Nederlanders. Met name de percentages onder migranten met een niet-westerse achtergrond liggen hoger. Mensen met een migratieachtergrond ervaren ook vaker chronische discriminatie dan autochtone Nederlanders (p. 166).

"Seksuele oriëntatie is voor lhb-personen een belangrijke discriminatiegrond (maar niet de vaakst genoemde). In vergelijking met 2013 is ervaren discriminatie op grond van seksuele oriëntatie afgenomen onder lhb-personen, terwijl er juist sprake is van een toename op de gronden etnische achtergrond en huidskleur" (p. 178) (25).

In onze ervaring schetsen dergelijke onderzoeken een versimpeld beeld van de werkelijke discriminatie waar deze gemeenschap mee te maken heeft. Hier komen verschillende vormen van identiteit samen in één persoon waarbij deze dus ook op diverse gronden gediscrimineerd kan worden. Bovenstaande conclusies schetsen dat er een afname is van discriminatie op basis van seksuele oriëntatie, maar een toename van ervaren discriminatie op etnische achtergrond en huidskleur. Het onderzoek neemt echter niet in acht hoe dit werkt voor iemand die zowel homoseksueel is, met een donkere huidskleur en een Surinaamse achtergrond. Het gevolg van constante blootstelling aan discriminatie op verschillende gronden is dat BIPOC LHBTQI+ personen zich isoleren en zich niet veilig voelen in zowel de openbare ruimte als hun sociale omgeving (26). Dit creëert weer andere problemen waaronder eenzaamheid, depressie, zelfmoordgedachten en -pogingen (27). Dit versterkt de maatschappelijk kwetsbare positie van de BIPOC LHBTQI+ groepen en leidt onder andere tot diens onzichtbaarheid in de samenleving.

De eerste stap om dit probleem aan te pakken is door naar sociale acceptatie te kijken vanuit een intersectioneel perspectief. De problemen omtrent veiligheid en sociale acceptatie gaan hand in hand met normalisering van haat en geweld,

politieke onwil en het onderwerp die onderbelicht is. Wij willen daarom een gedegen onderzoek specifiek gericht op BIPOC LHBTQI+ personen. Ten tweede willen wij willen wij meer invloed kunnen uitoefenen op beleidsvorming opdat de gemeente en andere overheidsinstanties deze problemen serieuzer nemen. Wij willen ervoor zorgen dat anti-LHBTQI+ geweld preventief wordt aangepakt door bijvoorbeeld educatie. Tegelijkertijd willen wij ervoor waken dat deze aanpak voor extra stigmatisering van andere BIPOC-groepen zorgt. Daarom willen wij ons ook hard maken voor de-escalatie en educatieve maatregelen zodat geweldplegers van hun misdrijf kunnen leren in plaats van hiervoor hard gestraft te worden zonder intrinsiek gemotiveerd zijn om het niet nog een keer te doen, zoals ook terugkomt in dit voorbeeld (28).

5. DE GEZONDHEIDSZORG IS ONVOLDOENDE TOT SLECHT TOEGANKELIJK VOOR EEN GROOT DEEL VAN DE BIPOC LHBTQI+ GEMEENSCHAP.

Hier vallen met namelijk trans personen (van kleur) onder, vluchtelingen/ nieuwkomers en mensen waarvan noch Engels noch Nederlands de eerste taal is. Naast de bekende problemen zoals te veel opties, lange wachttijden en onduidelijkheden met betrekking tot de ziektekostenverzekering, hebben deze groepen ook hier te maken met slechte representatie waardoor zij zich niet herkennen in de hulpverleners. Dit heeft tot gevolg dat zij zich niet gehoord en begrepen voelen. Hierdoor heeft de behandeling vaak niet het gewenste effect en verliest men het vertrouwen in het systeem. De complexiteit van de procedures en de teleurstellingen die dit met zich meebrengt, leiden ertoe dat individuen die in de gemeenschap door velen worden gezien als een rolmodel of sleutelfiguur worden zich genoodzaakt voelen om zonder opleiding of ervaring te fungeren als hulpverlener of maatschappelijk werker wat in sommige gevallen ook ten koste gaat van hen zelf.

Gevestigde organisaties en instanties hebben vaak wel de middelen om in te zetten om deze groepen beter te kunnen begrijpen, helpen en ondersteunen. De ervaring leert echter dat deze onvoldoende tot niet benut worden. Instanties nemen daarbij ook niet altijd de verantwoordelijkheid om de gemarginaliseerde BIPOC LHBTQI+ gemeenschap te ondersteunen en om bijvoorbeeld de benodigde culturele en religieuze sensitiviteit aan te leren. Dit geldt ook voor de gezondheidszorg.

De oplossing hiervoor is tweeledig en bestaat aan de ene kant uit het geven van betere trainingen aan bestaande professionals, waarvoor de BIPOC-alliantie programma's, casussen en trainers kan leveren. Ook hier is het belangrijk dat hulpverleners leren een intersectionele denkwijze aan te nemen om de gestelde diagnose vanuit meerdere perspectieven te kunnen bekijken. Aan de andere kant moeten organisaties die de middelen niet naar behoren gebruiken, verantwoordelijk gehouden kunnen worden waarbij er ook een herverdeling van middelen plaats moet vinden naar organisaties en instanties die ze beter kunnen gebruiken. Tevens willen wij een stevige lobby starten richting gemeente Amsterdam voor een LHBTQI+ opvang naar het voorbeeld van Utrecht (29). Hiermee kunnen we LHBTQI+ daklozen opvangen, die momenteel in Amsterdam nergens terecht kunnen, maar onder zeer slechte omstandigheden leven.

2.

maatschappelijk probleem

doelgroep

aannames

impact

outcome story line

outcomes en indicatoren

outputs

risicoanalyse

DOELGROEP

DOELGROEP WAAR DE BIPOC ALLIANTIE ZICHT VOOR INZET

BIPOC LHBTQI+ personen en hun sociale omgeving*,
De meest gemarginaliseerde** groepen binnen de LHBTQI+ gemeenschap

BIPOC: Samentrekking van biculturee l, (naast de Nederlandse cultuur nog minstens een andere), term BIPOC (Black & Indigenous, People of Colour)

**De sociale omgeving; ouders, voogd, familieleden, verzorgers en vrienden*

***Met gemarginaliseerde groepen bedoelen wij de groepen die de minste kansen en mogelijkheden hebben of krijgen in de samenleving. Waaronder, maar niet gelimiteerd tot, de volgende groepen:*

- *BIPOC trans personen*
- *LHBTQI+ nieuwkomers*
- *LHBTQI+ vluchtelingen*
- *Midden-Oosten en Noord-Afrika (MENA) LHBTQI+ vluchtelingen,*
- *Surinaamse LHBTQI+ personen*
- *Queer personen uit het Engelstalig Caribisch gebied*
- *LHBTQI+ Moslims*
- *LHBTQI+ Sekswerkers.*
- *LHBTQI+ personen uit Zuid-Amerika*
- *Aziatische LHBTQI+*
- *LHBTQI+ uit het Afrikaans Diaspora*

3.

maatschappelijk probleem

doelgroep

aannames

impact

outcome story line

outcomes en indicatoren

outputs

risicoanalyse

AANNAMES

1. EMPOWERMENTACTIVITEITEN GEORGANISEERD VANUIT DE EIGEN GEMEENSCHAP CREËREN HET VERMOGEN TOT ZELFORGANISATIE.

Empowerment heeft een positief effect op mensen met een maatschappelijk kwetsbare positie. Dit blijkt onder andere uit een artikel van Sociale Vraagstukken (30) waarbij de auteur een vergelijking trekt met de maatschappelijk kwetsbare positie van ouderen en wat het empowerment proces voor hen kan betekenen. Dit wordt ondersteund in een ander artikel van Sociale Vraagstukken waarin de auteur uitleg dat empowerment een methode is om in eigen kracht te komen en daarmee onder andere kan bijdragen om de persoonlijke situatie te beïnvloeden (31). Twee belangrijke voorwaarden hiervoor die in dit artikel uiteen worden gezet, zijn empowerment en *'sociale steun van familie, vrienden of buren of de kracht van zelforganisatie en lotgenotencontact.'* Binnen de BIPOC LHBTQI+ gemeenschap is vooral lotgenotencontact een belangrijke vorm van steun die in bijna alle activiteiten terug te zien is. Dit komt mede door het gebrek aan andere vormen van sociale steun zoals die van familie of vrienden, waarbij de oorzaak ligt in afwijzing, of het moeten vluchten uit het geboorteland' vanwege discriminatie op diens seksuele- en/of genderidentiteit. Daarnaast leiden empowerment en sociale steun samen tot het gevoel om macht en invloed uit te kunnen oefenen. Hiermee kan maatschappelijke verandering tot stand gebracht worden door bijvoorbeeld wet- en regelgevingen te beïnvloeden.

2. ACTIVITEITEN GEORGANISEERD VANUIT DEKOLONIALE DENKKADERS, EN MET ZICHT OP INTERSECTIONALITEIT, INSPIREREN TOT HET CREËREN VAN EEN EIGEN NARRATIEF.

Hieruit kunnen meer mogelijkheden worden geput om te werken aan empowerment, emancipatie en zelfacceptatie. De ervaring leert dat bestaande narratieven van waaruit emancipatie vaak wordt opgelegd, niet geschikt zijn voor een groot deel van de BIPOC LHBTQI+ gemeenschap. Deels is dit omdat ervan uit wordt gegaan dat de ervaringen van deze gemeenschap hetzelfde zijn als dat van witte LHBTQI+ personen. Daarnaast wordt er alleen gekeken naar één vorm van identiteit, namelijk seksuele en-/of genderidentiteit, zonder te kijken naar andere invloeden zoals bijvoorbeeld etniciteit, religie en sociale klasse. Hier is dus een gebrek aan een intersectioneel perspectief (6). Dit houdt namelijk rekening met meerdere vormen van iemands identiteit evenals diens sociaal maatschappelijke positie.

3. HET FACILITEREN EN/OF HEBBEN VAN SAFER SPACES ZORGT ERVOOR DAT AANWEZIGEN HET GEVOEL HEBBEN DAT ZIJ ZONDER ANGST, VOOROORDELEN, EN DISCRIMINATIE HUN VERHALEN EN ERVARINGEN KUNNEN DELEN.

Voor gemarginaliseerde groepen is dit namelijk niet vanzelfsprekend. Bestaande

ruimtes bieden vaak weerstand waarbij meningen en ervaringen van mensen die niet dezelfde ervaringen delen voor een vijandig en onveilig gevoel kunnen zorgen (32). Bij het herstellen van de schade die marginalisatie in al zijn vormen bij een persoon creëert, is het belangrijk dat dit gebeurt in een omgeving waar geen verdere schade kan worden aangericht. Dit betekent dat er in deze ruimte geen discriminatie, microagressies, of tegenstrijdige meningen kunnen bestaan. Soms betekent dit dat personen of gemeenschappen geen plek kunnen innemen in diezelfde ruimte. Dit om te voorkomen dat gemarginaliseerde groepen zich moeten uitleggen of verdedigen en uiteindelijk meer bezig zijn met het verdedigen van hun ervaringen dan met het herstellen (33).

Als wij als gemeenschap kijken naar onze eigen ervaring dan merken wij dat safer spaces moeilijker zijn om te garanderen dan verwacht. Mensen uit onze gemeenschap zijn vaak terughoudend en meer gesloten over hun gevoelens. Tel daar kritiek vanuit personen voor wie dit minder moeilijk is bij op, en de problematiek verergert.

4. BETERE REPRESENTATIE ZORGT VOOR EMPOWERMENT EN BETER AFGESTEMD BELEID.

Het herkennen van onze eigen identiteit in verschillende lagen van de samenleving klinkt als een vanzelfsprekendheid hoewel dit in het geval van de BIPOC LHBTQI+ gemeenschap vrijwel niet het geval is. Uit onze eigen ervaring hebben we geleerd dat wanneer wij aan tafel zitten en wij voor onszelf kunnen spreken, de gemeenschap beter kunnen vertegenwoordigen, waardoor beleid beter aansluit op onze gemeenschap. Het besef van deze noodzaak begint in de samenleving gelukkig steeds meer te leven. Het is bijvoorbeeld te zien in het hoger onderwijs (12) waar er actief werk gemaakt wordt van een diverser en inclusiever beleid. Tot nu toe heeft de ondervertegenwoordiging van de BIPOC LHBTQI+ gemeenschap tot weinig concrete verandering geleid, maar hebben partijen als BIJ1 (13) een nodig geluid laten horen in de politiek. Dat vertegenwoordiging belangrijk is, zien wij voorbeeld terug in de beweging ‘baas over eigen buik’ (34). Een belangrijk onderdeel van de vrouwenemancipatiebeweging die tot vandaag nog strijdt vanuit demonstraties en vertegenwoordiging voor het recht op de beschikking van het eigen lichaam.

4.

maatschappelijk probleem

doelgroep

aannames

impact

outcome story line

outcomes en indicatoren

outputs

risicoanalyse

IMPACT

"De BIPOC LHBTQI+ gemeenschap is samen met diens strijd en uitdagingen in de samenleving, bekend en voldoende vertegenwoordigd in de stad Amsterdam en al zijn instituten. Er is een dekoloniaal én intersectioneel perspectief op queer identiteiten en de bijbehorende geschiedenis van waaruit die tot stand heeft kunnen komen, waarbij er ruimte is om emancipatie en zelfacceptatie zelf in te richten. In deze samenleving is er geen homofobie, seksisme, transfobie en racisme. Er is meer begrip voor discriminatie en fysiek geweld waardoor onze veiligheid serieuzer wordt genomen en individuen kunnen rekenen op toereikende hulpverlening en toegang tot gemeenschappelijke middelen zoals crisisopvang."

1. Er is een dekoloniaal perspectief op queer geschiedenis dat bekend is in heel Amsterdam. Gedurende de geschiedenis hebben LHBTQI+ mensen zich verzet tegen systemen en gevochten voor bestaansrecht, de Stonewall rellen worden door velen gezien als de katalysator van de queer liberation movements. Dit is echter een eenzijdig perspectief op queer geschiedenis omdat gender variatie en niet normatieve vormen van seksualiteit altijd al hebben bestaan in het globale zuiden. Door kapitalisme en kolonisatie zijn (historische) Europese en Christelijke idealen gepropageerd over de hele wereld, hierbij werd onze identiteit afgekeurd en gezien als iets wat niet kon bestaan. Nu, twee eeuwen later wordt de Westerse samenleving opeens gezien als progressief en de voorstander van LHBTQI+ rechten, terwijl er hier wederom sprake is van toe-eigenen van andere culturen waarbij prekoloniale geschiedenis en de bijbehorende culturen worden uitgewist. **Wij willen daarom de gehele LHBTQI+ gemeenschap en onze sociale omgeving meenemen naar een dekoloniaal tijdperk, waarin opgelegde labels en westerse maatstaven ontmanteld zijn.**

2. Seksuele en- genderidentiteit worden straks vertaald vanuit een dekoloniaal perspectief door de BIPOC LHBTQI+ gemeenschap. Hierdoor worden invloedrijke factoren zoals cultuur, religie, geschiedenis, kunst meegenomen als het gaat over het 'emanciperen' van de BIPOC LHBTQI+ gemeenschap in Amsterdam. De BIPOC LHBTQI+ gemeenschap wordt structureel **gerepresenteerd** en Amsterdam heeft **kennis** over meerdere benaderingen van emancipatie. De multiproblematiek die wij als gemeenschap kennen en ervaren worden in onderzoek gerepresenteerd en zal zich vertalen naar **structurele verandering in beleid**. Er zal daarom voldoende kennis aanwezig zijn bij diverse instituten in Amsterdam over de BIPOC LHBTQI+ gemeenschap, waardoor we bestaande stigma's en stereotypering kunnen ontmantelen. Hierdoor worden we ook in staat gesteld om zowel positieve áls negatieve verhalen te delen omdat ze bijdragen aan de collectieve en individuele **groei** van de BIPOC LHBTQI+ gemeenschap.

3. De tijd van praten is voorbij en de tijd van actie is gekomen. In de zomer van 2020 zijn miljoenen mensen wereldwijd de straat opgegaan en hebben met de Black Lives Matter (BLM) movement geprotesteerd tegen **etnisch profileren, politiegeweld en institutioneel racisme.** Dit is naast homo-, trans -en queerfobie

ook onderdeel van de dagelijkse realiteit van BIPOC LHBTQI+ personen. Daarom willen wij samen de eerste beweging maken voor **structurele verandering**. We bieden structurele ondersteuning aan kleine organisaties en proberen daarmee de lasten zoveel mogelijk te verdelen naar draagkracht als het gaat om financiën, kennis, expertise en faciliteiten. Daarmee bedienen wij de meest kwetsbare groepen binnen de BIPOC LHBTQI+ gemeenschap. **Na het eerste jaar staan alle alliantiepartners sterk en onafhankelijk op de eigen benen.** We zullen het proces continu evalueren en bijsturen naar de wensen en behoefte van de BIPOC LHBTQI+ gemeenschap. Op deze manier blijven we altijd aansluiting zoeken met de gemeenschap, waardoor we succesvoller zullen zijn in het behalen van onze doelen. Als dat betekent dat we het proces moeten aanpassen, zullen we daar maatregelen voor treffen zodat we de BIPOC LHBTQI+ gemeenschap kunnen bedienen.

4. De alliantie bestaat uit de meest gemarginaliseerde groepen uit de samenleving. Wij zijn echter ook de meest veerkrachtige community. **Wij vormen de stem en het gezicht van de BIPOC LHBTQI+ gemeenschap** en fungeren als **volwaardige partner van de gemeente en andere instituten in Amsterdam** omtrent sociaal maatschappelijke vraagstukken die te maken hebben met onze gemeenschap. Er zal niet meer over ons gepraat worden, maar met ons waardoor we samen met de gemeente, instituten en andere partners samen **beleid bepalen**. Wij zijn immers ervaringsdeskundigen op alle sociaal-maatschappelijke vraagstukken rondom de BIPOC LHBTQI+ gemeenschap. Als volwaardige partner van de gemeente kunnen we gezamenlijk de multiproblematiek waar wij mee te maken hebben, aanpakken. Wij zullen vanuit een intersectioneel perspectief opereren waardoor we alle sociaal maatschappelijke domeinen aanpakken en de meest gemarginaliseerde groepen zullen bedienen.

5. Onze droom is het verbinden, empoweren en institutionaliseren van de verschillende BIPOC LHBTQI+ gemeenschappen. Wij zetten hiermee stappen als gemeenschap om te leven op onze eigen voorwaarden, tegelijkertijd hopen wij ook andere Amsterdammers te inspireren om hetzelfde te doen. De sociale acceptatie van de LHBTQI+ gemeenschap gaat gepaard met hoe wij als samenleving vinden dat mensen zich moeten ontwikkelen. Wij leren iedereen om niet volgens een narratief te leven, maar leren en inspireren iedereen om een eigen narratief te creëren, een **dekoloniaal narratief**. Onze doelgroepen komen uit verschillende delen van de wereld en brengen een rijkdom aan geschiedenis, cultuur en narratieven met zich mee, die niet bekend zijn in Amsterdam noch in de LHBTQI+ gemeenschap. Niemand zou gebukt moeten gaan onder het gegeven dat ze niet onder de norm vallen. We gaan zorgen dat deze narratieven gearchiveerd worden en bekend zijn bij Amsterdamse instituten, die straks ruimte voor ons maken om zichtbaar naar voren te treden met onze verhalen, op **onze voorwaarden**.

6. Onze kernwaarden zijn solidariteit, dekoloniaal, en rechtvaardigheid. Deze kernwaarden funderen we in onze organisatiestructuur en de verdeling van financiële middelen onder de organisaties. Tegelijkertijd blijven we de verbinding ook zoeken buiten de gemeenschap door verschillende bijeenkomsten te organiseren, waarin **solidariteit** en **gelijkwaardigheid** als een van onze kernwaarden gewaarborgd wordt. Daarmee bedoelen we dat de meest kwetsbare

BIPOC LHBTQI+ personen de hoogste prioriteit krijgen. Dat betekent dat we soms besloten evenementen zullen organiseren, die ervoor zorgen dat we ***safer spaces*** creëren; veiligere ruimtes creëren voor de desbetreffende doelgroepen en bijbehorende activiteiten. Uiteindelijk willen we naar een wereld waar we geen safer spaces nodig hebben, waar geen sprake meer is van uitsluiting en onderdrukking mechanismen. Wij zullen blijven strijden voor die wereld, maar zolang die wereld er niet is, zullen we de veiligheid van de doelgroep ten alle tijden waarborgen. Dat is nodig voor gevoel van veiligheid, zelfacceptatie, mentale gezondheid en gevoel van empowerment.

7. Onze droom is ons eigen **gemeenschapshuis** te hebben waar we ons zelf kunnen organiseren, empoweren, de BIPOC LHBTQI+ gemeenschap ondersteunen en helpen bij het bieden van een **toekomstperspectief**. We willen een gemeenschapshuis voor de BIPOC LHBTQI+ gemeenschap, waar de meest kwetsbare LHBTQI+ personen terecht komen komen met hun problemen. Met een gemeenschapshuis kunnen we continuïteit garanderen aan de meest kwetsbare BIPOC LHBTQI+ personen, door bijvoorbeeld begeleiding, ondersteuning of doorverwijzing naar de juiste instanties. We bouwen ons eigen zorgloket, als basis voor de gemeenschap. In een gemeenschapshuis kunnen lotgenoten elkaar opzoeken en hun verhalen delen, waardoor we ze op weg helpen om uit sociale isolatie te komen. Een community huis is een veilige plek, a 'safer space' voor BIPOC LHBTQI+ gemeenschap, van waar de 'emancipatie' begint. Met ons eigen gemeenschapshuis, zoals bijvoorbeeld een regenbooghuis, bouwen we aan een thuis voor BIPOC LHBTQI+ gemeenschap.

8. Wij strijden voor een wereld waar wij in geloven, een wereld waar onze kernwaarden in gefundeerd zijn. Wij, **BIPOC alliantie** zijn overtuigd van ons kracht en vermogen dat wij deze impact kunnen realiseren. Dat wij ons eigen gemeenschap en mensen kunnen bedienen, dat wij ons netwerk, familie en vrienden mee kunnen nemen in dat proces. Maar het is wel ons proces, ons leven en dus op onze voorwaarden.

OUTCOME STORY LINE

KORTE TOT MIDDELLANGE TERMIJN

Individuele ontwikkeling - Empowerment

1. DE BIPOC LHBTQI+ GEMEENSCHAP VOELT ZICH HERKENT, ERKENT EN EMPOWERED.

Wij starten met individuele empowerment workshops en evenementen, we richten ons op de individuele ontwikkeling met het oog op zelfacceptatie. Dit moet leiden tot het inrichten van het eigen emancipatieproces. Empowermentactiviteiten georganiseerd vanuit de eigen gemeenschap, creëren het vermogen tot zelforganisatie (aanname 1).

2. DE BIPOC LHBTQI+ GEMEENSCHAP VOELT ZICH VEILIGER OF ERVAART MEER VEILIGHEID.

Om ervoor te zorgen dat BIPOC LHBTQI+ gemeenschap zich empowered voelt, moeten we ook werken aan het creëren van veiligheid en daarmee een gevoel van veiligheid bij de deelnemers. Dit is een van basisbehoefte van de mens en daarom essentieel \om te werken aan emancipatie en proces naar zelfacceptatie. Alle activiteiten worden of faciliteren 'safer spaces'. Dit zorgt er namelijk voor dat het gevoel hebben dat zij zonder angst, vooroordelen, en discriminatie hun verhalen en ervaringen kunnen delen (aanname 3).

MIDDELLANGE TERMIJN TOT LANGE TERMIJN

Individu naar groepsvorming - Vertellen en horen van nieuwe verhalen

3. HUIDIGE PROCESSEN DIE GERICHT ZIJN OP EMANCIPATIE EN ZELFACCEPTATIE WORDEN VANUIT EEN INTERSECTIONEEL EN DE DEKOLONIAAL PERSPECTIEF BENADERD.

De activiteiten van outcome 1 en outcame 2 zorgen ervoor dat BIPOC LHBTQI+ personen een gevoel van empowered ervaren en daarom geinspireerd raken om hun eigen verhalen te vertellen. De alliantiepartners creëren een platform via activiteiten die georganiseerd zijn vanuit dekoloniale denkkaders en zicht op intersectionaliteit. Dit inspireert tot het creëren van een eigen narratief waaruit meer mogelijkheden kunnen worden geput om te werken aan empowerment, emancipatie en zelfacceptatie (aanname 2). Hierdoor neemt het vermogen tot zelforganisatie toe (aanname 1) waardoor individuen op durven treden als sleutelfiguren en influencers.

4. BIPOC LHBTQI+ PERSONEN WORDEN BETER GEREPRESENTEERD IN ALLE LAGEN VAN DE SAMENLEVING.

Vanuit de nieuwe sleutelfiguren en influencers die nieuwe verhalen en narratieven breed uitdragen in de stad onstaat een grotere zichtbaarheid van de BIPOC

LHBTQI+ gemeenschap in Amsterdam. Hiermee zetten wij de eerste stap naar een breder publiek, waarna wij met verschillende instituten in Amsterdam het gesprek starten en nieuwe allianties sluiten om de vertegenwoordiging en representatie van onze gemeenschap te waarborgen. Dit zorgt ervoor dat beleid beter wordt afgestemd op de BIPOC LHBTQI+gemeenschap (aanname 4).

LANGE TERMIJN EN VERDER

Van groepsvorming naar een solide en duurzame BIPOC LHBTQI+ beweging

5. ER IS BREDERE KENNIS OVER NIEUWE NARRATIEVEN EN PROCESSEN VAN DE BIPOC LHBTQI+ GEMEENSCHAP IN AMSTERDAM.

Onze gemeenschap is sterker dan ooit en vindt meer aansluiting bij de rest van de samenleving. Het vermogen tot zelforganisatie is verder ontwikkelt, waardoor we in staat zijn om veranderingen teweeg te brengen in Amsterdam (aanname 1). We hebben een solide basis als BIPOC LHBTQI+ gemeenschap en als beweging, waarmee wij ervoor zorgen dat we onze identiteit terug zien in de samenleving, van onderzoeken tot educatiemateriaal voor hulpverleners. Door meer samenwerking op te zoeken bij instituten in Amsterdam, is er meer ruimte om deze verhalen te delen met een breder publiek. Hiermee hopen we andere organisaties evenals andere Amsterdammers te inspireren om hetzelfde te doen. Deze nieuwe verhalen en narratieven zorgen voor meer bekendheid en begrip van de BIPOC LHBTQI+ gemeenschap de diens maatschappelijke uitdagingen, wat leidt tot grotere zichtbaarheid van de gemeenschap. Hiermee hopen we uiteindelijk dat de sociale acceptatie van de BIPOC LHBTQI+ gemeenschap toeneemt in Amsterdam.

OUTCOMES EN INDICATOREN

KORTE TERMIJN

Begeleiding en ondersteuning van individu

OUTCOME 1: De BIPOC LHBTQI+ gemeenschap voelt zich herkend, erkend en *empowered.* Dit wil zeggen dat onze doelgroep zich in activiteiten en bijeenkomsten *herkent* in de mensen die aanwezig en verantwoordelijk zijn voor de organisatie, waarbij zij ook een gevoel van *erkenning* ervaren in de gedeelde verhalen en ervaringen die worden gedeeld. Hierdoor voelen mensen zich gezien en gehoord, dit bevordert het gevoel van empowerment. Uit eigen ervaring weten we dat het belangrijk is dat de activiteiten waar de BIPOC LHBTQI+ gemeenschap aan deelneemt ook gefaciliteerd moeten worden door dezelfde gemeenschap. Er is hierdoor meer vertrouwen in de organisatie waardoor de BIPOC LHBTQI+ personen met een fijner gevoel zullen deelnemen aan de activiteiten. Dit is de eerste stap die nodig is om onze droom en doelen te kunnen realiseren; namelijk zoveel mogelijk BIPOC LHBTQI+ personen welkom kunnen heten in onze activiteiten. Dit korte termijn doel zal het hele jaar de basis vormen van de alliantie, omdat het te allen tijde van belang is dat de BIPOC LHBTQI+ gemeenschap zich gerepresenteerd en gehoord voelt. Hiermee versterken we het gevoel van empowerment bij de doelgroep en dat is de eerste stap naar zelfacceptatie en 'emancipatie'. Het is belangrijk dat het proces begint bij het individu, waarbij deze krachtige individuen kunnen uitgroeien tot sterke groepen en kunnen toewerken naar een duurzame LHBTQI+ beweging. Deze beweging hebben we als samenleving nodig om concrete veranderingen te kunnen verwezenlijken, waaronder het verbeteren van de sociale acceptatie van alle LHBTQI+ personen.

INDICATOR: Deelnemers nemen deel aan activiteiten en tonen initiatief in het mee-organiseren van activiteiten.

OUTCOME 2: De BIPOC LHBTQI+ gemeenschap voelt zich veiliger of ervaart meer veiligheid. Gevoel van veiligheid en verbondenheid met andere mensen behoort tot één van de vijf basisbehoefte van de mens (35). Het creëren van veiligheid en daarmee veiligheidsgevoel bij de deelnemers is essentieel voor de ontwikkeling, gezondheid, welzijn, plezier en zelfacceptatie. Daarom zorgen wij ervoor dat bij alle activiteiten een 'safer space' wordt gefaciliteerd. Hierdoor krijgen deelnemers het gevoel dat zij zonder angst, vooroordelen, en discriminatie hun verhalen en ervaringen kunnen delen (32, 33). Dat betekent dat de bijeenkomsten zowel een gesloten als open karakter kunnen hebben ten behoeve van de gemarginaliseerde doelgroepen die in die activiteit centraal staan. Zij ervaren namelijk een veel groter gevoel van onveiligheid en waardoor het voor ons noodzakelijk is om de bijeenkomsten zo laagdrempelig mogelijk in te richten. Om een gevoel van veiligheid te waarborgen heb je ook stabiliteit en continuïteit nodig, Zeker als het om de BIPOC LHBTQI+ gemeenschap gaat, die veel geweld ervaren en last hebben van PTSS-klachten. Om deze continuïteit te waarborgen willen we de

activiteiten op vaste plekken organiseren. Hierdoor raken de deelnemers gewend aan de locatie en voelt het steeds meer vertrouwd om aan de activiteiten deel te nemen. De locaties willen we als thuishavens van deze alliantie inrichten, waardoor de weg naar deze locaties en organisaties bekend is geworden bij deelnemers. Het huisvesten van de alliantie op 1 of twee locaties brengt verschillende voordelen. In eerste plaats ontstaat er meer saamhorigheid en verbinding tussen de verschillende organisaties, en daarmee versterken we elkaar en elkaars activiteiten. Ten tweede vergroot het vertrouwen onderling, omdat je elkaar vaker ziet en met elkaar in gesprek gaat. Tot slot brengt een gemeenschapshuis verschillende BIPOC LHBTQI+ personen/organisaties bij elkaar, waardoor je kennis neemt van elkaars bestaan en de verschillende verhalen en narratieven. Het vergroot het lerend vermogen, omdat partijen bij elkaars activiteiten langs kunnen gaan. Dit zal voor meer vertrouwen onderling zorgen, wat belangrijk is voor het bouwen van een beweging.

INDICATOR: BIPOC LHBTQI+ gemeenschap voelt zich veilig en vertrouwd genoeg om zich te organiseren en/deel te nemen.

MIDDELLANGE TERMIJN
Individu naar groepsvorming

OUTCOME 3: Huidige processen die gericht zijn op emancipatie en zelfacceptatie worden vanuit een intersectioneel en de dekoloniaal perspectief benaderd. Onderdeel van de visie van de BIPOC alliantie is het hervormen van het huidige wit-koloniale perspectief op zowel emancipatie als zelfacceptatie. Zoals eerder aangegeven wordt er bij het aangaan van deze processen in onze ervaring nog steeds uitgegaan van de witte cisgender homoseksuele man. Deze norm zorgt er mede voor dat BIPOC LHBTQI+ personen zich belemmerd voelen in hun ontwikkeling en hun zelfacceptatieproces. Daarom moet de BIPOC LHBTQI+ personen de ruimte krijgen om eigen narratieven en processen te ontdekken en uit te dragen aan de hele LHBTQI+ gemeenschap en diens sociale omgeving. Zelfontwikkeling en zelfacceptatie staan echter niet los van hoe de huidige samenleving is ingericht en in welke sociaal maatschappelijke klasse de BIPOC LHBTQI+ gemeenschap zich beweegt. Daarom moeten we het proces van 'emancipatie' vanuit een intersectioneel perspectief benaderen, waarin identiteit vanuit meerdere perspectieven wordt benaderd. Identiteit is complex. Mensen zijn dus niet het één óf het ander, maar verenigen diverse lagen van identiteit waaronder bijvoorbeeld culturele achtergrond, religie, etnische achtergrond, sociale status, economische klasse, gender en seksualiteit. Elk identiteitsaspect brengt eigen verhalen en ervaringen zich mee, die iedereen uiteindelijk zo verschillend maakt. Een trans persoon uit Zuid-Amerika heeft een ander verhaal en geschiedenis dan een trans vrouw uit Gambia. Dat betekent dat elke persoon op een eigen manier, op eigen voorwaarden en met eigen kennis, vorm moet kunnen geven aan diens emancipatie- en zelfacceptatieproces. Wij willen als BIPOC-alliantie ruimte maken voor alle verschillende verhalen, zodat ze verteld worden binnen de LHBTQI+ gemeenschap en diens sociale omgeving. Hiermee presenteren we meerdere narratieven in Amsterdam, om zo een grotere en bredere representatie aan verhalen en ervaringen te kunnen weergeven. Wij hopen hiermee ook andere Amsterdammers te inspireren om emancipatie in de Nederlands samenleving niet als vanzelfsprekend te beschouwen, maar ook te

kijken naar de eigen geschiedenis en die mee te nemen in het proces.

INDICATOR: Deelnemers voelen zich geïnspireerd door nieuwe verhalen en voelen de ruimte om hun eigen verhalen te delen.

LANGE TERMIJN

Naar een duurzame beweging

OUTCOME 4: BIPOC LHBTQI+ personen worden beter gerepresenteerd in alle lagen van de samenleving. Een probleem dat wij omschrijven is dat je de BIPOC LHBTQI+ gemeenschap bijna niet terugziet in de media, politiek, onderwijs, zorg en onderzoek. Het gevolg hiervan is dat interventies, hulpverlening en beleidsvorming vanuit zowel de gemeente als andere instituten in Amsterdam niet goed afgestemd zijn op deze gemeenschap. Op lange termijn hopen wij dat onze inzet vanuit de BIPOC-alliantie ervoor zorgt dat hier structurele verandering in komt. Representatieve onderzoeken zorgen voor representatieve data. Met deze data kunnen maatschappelijke problemen effectiever en doelgerichter worden aangepakt. Als volwaardige partner van de gemeente en andere instituten in de stad hopen wij dichter op het proces te kunnen zitten en invloed uit te kunnen oefenen om de representatie van onze gemeenschap te verbeteren. Deze kleine verschuiving heeft grote en vooral positieve effecten op de positionering van de BIPOC LHBTQI+ gemeenschap in Amsterdam.

OUTCOME 5: Er is bredere kennis over nieuwe narratieven en processen van de BIPOC LHBTQI+ gemeenschap in Amsterdam. In de afgelopen vijf jaar heeft de LHBTQI+ beweging ontzettend veel georganiseerd. Deze activiteiten worden echter nauwelijks tot niet gearchiveerd en bijgehouden. Hierdoor gaat er veel kennis en informatie verloren, zeker bij uitval van sleutelfiguren en rolmodellen. Hierdoor ontbreekt de continuïteit, stabiliteit en consistentie in de beweging en bij organisaties. Vaak moeten organisaties opnieuw beginnen, waardoor er geen doorontwikkeling mogelijk is. Door onze gegevens en activiteiten goed op te slaan en deze te archiveren, willen we dit met de alliantie voorkomen. Niet alleen het werk dat we binnen deze alliantie doen, willen we verzamelen, maar het werk dat BIPOC LHBTQI+ organisaties buiten de alliantie verzetten. We willen één archief vormen, waar we de Queer geschiedenis van Amsterdam die wij nu gezamenlijk aan het schrijven zijn, kunnen vereeuwigen. Daarnaast willen we deze informatie delen met onze partners buiten de alliantie, omdat de sociale acceptatie van de BIPOC LHBTQI+ gemeenschap een gezamenlijke taak is die wij met zijn allen moeten vervullen. We zullen deze informatie daarom gebruiken om diverse programma's te ontwikkelen ter bevordering van emancipatie vanuit dekoloniale denkkaders en een intersectioneel perspectief. Hiermee willen wij het gebrek aan kennis over onze doelgroep die bij onze partners ontbreekt, aanvullen.

INDICATOR: Steeds meer instituten, instanties en bedrijven weten de alliantie te vinden.

7.

maatschappelijk probleem

doelgroep

aannames

impact

outcome story line

outcomes en indicatoren

outputs

risicoanalyse

OUTPUTS

OUTCOME 1: De BIPOC LHBTQI+ gemeenschap voelt zich herkend, erkend en empowered.

OUTPUT A: Het organiseren van 45 activiteiten en bijeenkomsten ten behoeve van empowerment, erkenning en herkenning; dit is een combinatie van besloten en openbare activiteiten.

OUTPUT B: Het organiseren van 5 workshops ten behoeve van empowerment en zorgorganisatie.

OUTCOME 2: De BIPOC LHBTQI+ gemeenschap voelt zich veiliger of ervaart meer veiligheid.

OUTPUT C: Het organiseren van 45 bijeenkomsten waar *safer spaces* zijn gefaciliteerd.

OUTPUT D: Het vinden van 3 potentiële en betaalbare locaties ten behoeve van *safer spaces*, waar de BIPOC-alliantie zich structureel op lange termijn kan organiseren.

OUTPUT E: Er is een zorgloket opgezet.

OUTCOME 3: Huidige processen die gericht zijn op emancipatie en zelfacceptatie worden vanuit een intersectioneel en de dekoloniaal perspectief benaderd.

OUTPUT F: Het organiseren van 30 activiteiten ten behoeve van emancipatie en zelfacceptatie vanuit een intersectioneel en dekoloniaal perspectief.

OUTCOME 4: BIPOC LHBTQI+ personen worden beter gerepresenteerd in alle lagen van de samenleving.

OUTPUT G: Er wordt minimaal 1 representatief onderzoek uitgevoerd dat de multiproblematiek van de BIPOC LHBTQI+ gemeenschap in kaart brengt.

OUTPUT H: Er is één archief voor de BIPOC ALLIANTIE waar wij onze kennis en prestaties in documenteren.

OUTPUT I: De BIPOC ALLIANTIE is een volwaardige partner van de gemeente en 3 andere instituten in Amsterdam.

OUTPUT J: Het organiseren van X activiteiten ten behoeve van dekoloniale narratieven en processen.

7.

maatschappelijk probleem

doelgroep

aannames

impact

outcome story line

outcomes en indicatoren

outputs

risicoanalyse

OUTCOME 5: Er is bredere kennis over nieuwe narratieven en processen van de BIPOC LHBTQI+ gemeenschap in Amsterdam.

OUTPUT K: Er zijn diverse inhoudelijke programma's ontwikkeld ter bevordering van de emancipatie van BIPOC LHBTQI+ personen, aan instituten en partners buiten deze alliantie.

OUTPUT L: 2 keer per jaar wordt er een inhoudelijk programma ontwikkeld of ingekocht ter bevordering van educatie, zorg of zelfontwikkeling van de BIPOC LHBTQI+ gemeenschap.

8.

maatschappelijk probleem

doelgroep

aannames

impact

outcome story line

outcomes en indicatoren

outputs

risicoanalyse

RISICOANALYSE

RISICOFACTOREN EN BEHEERSMAATREGELEN

1. MAATREGELEN OMTRENT COVID-19

Beheersing:
Het afgelopen jaar hebben verschillende organisaties al een poging gedaan tot het digitaliseren van hun bijeenkomsten en activiteiten. Hier is kennis en ervaring in opgedaan waardoor dit in de toekomst minder lastig zal zijn om op te pakken. Daarnaast zullen de verschillende planningen die de afzonderlijke organisaties hebben gemaakt ook flexibiliteit bieden om makkelijk te kunnen schakelen wanneer nodig.

2. CAPACITEITSGEBREK ONDER ANDERE VEROORZAAKT DOOR BURN-OUT OF UITVAL WAARMEE ERVARING, KENNIS, VAARDIGHEDEN EN EXPERTISE VERLOREN ZOU KUNNEN GAAN.

Beheersing:
De mentale gezondheid van de community en zijn sleutelfiguren is ontzettend belangrijk. Mocht het zo zijn dat personen tijdelijk uitvallen, moet dit worden opgevangen. Door meer structuur te bieden hopen wij taken en verantwoordelijkheden te kunnen spreiden over meerdere personen waardoor het risico op stilstand afneemt

3. SAMENWERKING MET DE GEMEENTE AMSTERDAM

Beheersing:
Er is een vorm van wantrouwen naar de gemeente Amsterdam en gevestigde instituten toe, vanuit de partners binnen de BIPOC-alliantie. Grassroot-organisaties ervaren al jaren een wederzijds wantrouwen met de gemeente Amsterdam. Vanuit de BIPOC-alliantie hebben wij als een van onze doelen gesteld dat wij een betere samenwerking willen met de gemeente met als voorwaarde dat de representatie van deze doelgroep wordt gewaarborgd. Een voorwaarde voor het slagen van deze samenwerking is dat de gemeente onze gemeenschap regie laat houden over het onderzoek om authentieke data te garanderen die niet verkregen is vanuit vooroordelen en stigmatisering.

4. TE VEEL MACHT BIJ ÉÉN ORGANISATIE

Beheersing:
Binnen de alliantie zijn er verschillende personen die belangrijke taken en verantwoordelijk dragen voor de hele alliantie. Om te voorkomen dat er via deze weg te veel macht bij een verantwoordelijkheid ligt, borgen wij zoveel mogelijk informatie op onze Google Drive. Daarnaast verdelen wij de verantwoordelijkheden zoveel mogelijk in werkgroepen. Verbonden autonomie; enerzijds bouwen we op elkaar en tegelijkertijd houden organisaties hun eigen autonomie om zichzelf te

organiseren en te ontwikkelen.

5. GECENTRALISEERDE KENNIS EN VAARDIGHEDEN

Beheersing:
Zoals eerder aangegeven hebben organisaties en individuen in de alliantie veel kennis en vaardigheden in huis. Onze wens is om dit alliantie breed te trekken. Zo willen wij voorkomen dat er onderlinge afhankelijkheid ontstaan en dat kennis en vaardigheden verloren gaat bij uitvallen van personen. Dit doen wij op twee manieren. Kennis borgen wij door zoveel mogelijk data en documenten te archiveren. Dit kan bijvoorbeeld bij het archief van Black Pride NL.

Vaardigheden willen wij delen door middel van workshops en trainingen. Deze worden vastgelegd en in templates gegoten zodat ook zij die minder ervaring hebben met het organiseren van activiteiten en bijeenkomsten succesvol project kunnen neerzetten.

6. TEKORT AAN BETAALDE KRACHTEN

Beheersing:
Afgelopen jaren hebben de *grassroots* organisaties alle evenementen op vrijwillige basis georganiseerd. De alliantie heeft niet de middelen voor betaalde krachten, wat continuïteit zou bieden. Het proces voor de vorming van de alliantie is ook op vrijwillige basis gedaan, terwijl er overuren zijn gemaakt door verschillende personen en organisaties binnen de alliantie. Dit demotiveert mensen, bovendien zorgt het voor uitval en burn-outs. Wij gaan dit opvangen door mensen te vergoeden voor het werk wat ze doen. Als we willen dat de alliantie haar doelen behaalt, moeten er financiële middelen vrij worden gemaakt voor betaalde krachten, naast de penvoerder.

REFERENTIES

1. https://www.seksindepraktijk.nl/coming-in/welke-problemen
2. https://www.theguardian.com/world/2014/apr/30/africa-homophobia-legacy-colonialism
3. https://www.economist.com/open-future/2018/06/06/how-homosexuality-became-a-crime-in-the-middle-east
4. https://time.com/5918808/homophobia-homosexuality-lgbt-asian-values/
5. https://decorrespondent.nl/10618/kolonialisme-leeft-door-in-het-heden-daarom-is-dekoloniseren-belangrijk/696921635806-daf65efa
6. https://www.movisie.nl/sites/movisie.nl/files/2019-06/Tien-Tips-Intersectionaliteit.pdf
7. https://www.nieuwwij.nl/algemeen/zp-schijndiversiteit-representatie-windowdressing/
8. https://www.nieuwwij.nl/algemeen/inclusie-als-krachtig-middel-niet-als-holle-frase-voor-machtige-instituten/
9. https://medium.com/@Laurenwash/the-importance-of-representation-in-film-and-media-2d006149cac9
10. https://www.vogue.nl/cultuur/opinie/a32890504/representatie-vertegenwoordiging-film-tv-belang-waarde/
11. https://www.oneworld.nl/lezen/seks-gender/sekswerkers-beginnen-eigen-platform-media-zetten-ons-eenzijdig-neer/
12. https://admin.dezwijger.nl/wp-content/uploads/2020/09/16.09.20-Onderwijsakkoord-definitief.pdf
13. https://www.nrc.nl/nieuws/2021/03/25/de-weerstand-die-verandering-oproept-a4037177
14. https://www.healthline.com/health/mental-health/safe-spaces-college?c=1579673380734#3
15. https://www.movisie.nl/sites/movisie.nl/files/2020-01/LHBTI-feiten-cijfers-infographic_2.pdf
16. https://nos.nl/artikel/2336228-racisme-en-discriminatie-in-nederland-dit-zijn-de-cijfers.html
17. https://www.mentalhealthcommission.ca/sites/default/files/2019-03/safer_space_guidelines_mar_2019_eng.pdf
18. https://www.movisie.nl/sites/movisie.nl/files/publication-attachment/Handreiking-feiten-cijfers-lhbti%20%5BMOV-13351204-1.1%5D.pdf
19. https://www.rijksoverheid.nl/documenten/rapporten/2020/04/28/discriminatiecijfers-in-2019

REFERENTIES

20. https://www.rtlnieuws.nl/node/515966
21. https://www.volkskrant.nl/cs-ba92c6e0
22. https://www.parool.nl/amsterdam/geweld-tegen-lhbtq-in-oost-ik-zou-nooit-hand-in-hand-lopen-in-de-javastraat~bb11169d/
23. https://www.parool.nl/amsterdam/wout-23-is-non-binair-en-is-de-lhbtq-discriminatie-in-amsterdam-zat~b5c0dad4/
24. https://www.transgendernetwerk.nl/wp-content/uploads/20200423-discriminatiemonitor-transgender-2019-1.pdf
25. https://www.scp.nl/publicaties/publicaties/2020/04/02/ervaren-discriminatie-in-nederland-ii
26. https://aanpakeenzaamheid.nl/wp-content/uploads/2020/05/steeds-gewoner-nooit-gewoon_web.pdf
27. https://gemeenten.movisie.nl/sites/default/files/editor_uploads/Producten-raadplegen/Publicaties/Inclusie/Handreiking-LHBT-eenzaamheid.pdf
28. https://www.parool.nl/columns-opinie/rechters-van-nederland-bestraf-agressie-naar-homo-s~b24e23c4/
29. https://nos.nl/artikel/2369054-opvanghuis-voor-dakloze-lhbtiq-ers-geopend-in-utrecht.html
30. https://www.socialevraagstukken.nl/empowerment-van-kwetsbare-ouderen-gaat-altijd-ook-over-zingeving/
31. https://www.socialevraagstukken.nl/sociaal-werk-moet-zijn-focus-richten-op-empowerment-en-sociale-reflectie/
32. https://www.kendracoupland.com/archives/lets-unpack-the-importance-of-safer-spaces/
33. https://www.mentalhealthcommission.ca/sites/default/files/2019-03/safer_space_guidelines_mar_2019_eng.pdf
34. https://www.sg.uu.nl/artikelen/2021/03/hoe-vrouwen-baas-over-eigen-buik-en-body-blijven
35. http://psychclassics.yorku.ca/Maslow/motivation.htm